Dosarul nr. 4-25111982-12-4-06082025 (4-1921/2025)

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

23 septembrie 2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani

în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ialanji Arina

grefier Zaharov Mariela

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza contravenţională în privinţa lui **BUNESCU Constantin**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. *****, ***** 17A,

- în comiterea contravenţiei prevăzute la art. 241 alin. (1) Cod Contravenţional al Republicii Moldova, şi

a c o n s t a t a t:

Că, ***BUNESCU Constantin****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. *****, ***** 17A*, la data de 27 iulie 2025, ora. 10.00, conducând automobil de model *****, cu numerele de înmatriculare *****, pe str. ***** intersecție cu str. ***** din mun.Chișinău, a ignorat semnele agentului de circulație, astfel întorcându-se peste linia continuu în timpul delegației oficiale, astfel creând un risc sporit de accident cu culoana oficiala, prin ce a ignorat prevederile pct. 11 lit.i) RCR, potrivit căruia, conducătorul de autovehicul este obligat: - să oprească imediat vehiculul la semnalul: – agentului de circulaţie; – poliţistului; – membrului echipei mobile a Poliţiei de Frontieră; – ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal; – nevăzătorului care traversează strada în orice loc (la semnul dat prin ridicarea bastonului alb); – colaboratorilor abilitaţi cu funcţii de control în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri şi persoane.

În ședința de judecată, *agentul constatator cât şi persoana în privinţa căreia a fost întocmit proces-verbal,* fiind citaţi legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-au prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinând materialele cauzei contravenționale, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, vinovăția lui Bunescu Constantin a fost pe deplin demonstrată, iar acesta urmează a fi sancționat în conformitate cu prevederile art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În contextul normei enunțate mai sus, instanța de judecată a constatat că, Bunescu Constantin la data de 27 iulie 2025, ora. 10.00, conducând automobil de model *****, cu numerele de înmatriculare *****, pe str. ***** intersecție cu str. ***** din mun.Chișinău, a ignorat semnele agentului de circulație, astfel întorcându-se peste linia continuu în timpul delegației oficiale, astfel creând un risc sporit de accident cu culoana oficiala, prin ce a ignorat prevederile pct. 11 lit.i) RCR, potrivit căruia, conducătorul de autovehicul este obligat: - să

oprească imediat vehiculul la semnalul: – agentului de circulaţie; – poliţistului; – membrului echipei mobile a Poliţiei de Frontieră; – ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal; – nevăzătorului care traversează strada în orice loc (la semnul dat prin ridicarea bastonului alb); – colaboratorilor abilitaţi cu funcţii de control în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri şi persoane, potrivit căruia, Bunescu Constantin a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Codul contravenţional, cu remiterea cauzei contravenționale, în temeiul art. 395 Cod contravențional, instanței de judecată competente, cu recomandarea privind privarea de dreptul special de a conduce vehicule.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare *sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție*, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestuia pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție, reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul procesului-verbal fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În consecință, instanța constată că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a acestuia în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 §1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, §46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În ce privește stabilirea existenței faptei contravenționale, instanța de judecată fixează că, Bunescu Constantin întemeiat a fost identificat ca persoana care exploatând automobilul de model *****, cu numerele de înmatriculare *****, pe str. ***** intersecție cu str. ***** din mun.Chișinău, a ignorat semnele agentului de circulație, astfel întorcându-se peste linia continuu în timpul delegației oficiale, astfel creând un risc sporit de accident cu coloana oficială.

Pct.11 pct.1) lit.i) RCR prevede că, conducătorul de vehicul, este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul: agentului de circulaţie; poliţistului; membrului echipei mobile a Poliţiei de Frontieră; ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal; nevăzătorului care traversează strada în orice loc (la semnul dat prin ridicarea bastonului alb); colaboratorilor abilitaţi cu funcţii de control în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri şi persoane.

Totodată, instanţa reţine faptul că Bunescu Constantin **a recunoscut vina** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 241 alin. (1) Codul contravențional, acceptând constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, semnând în acest

sens, proces-verbal contravenţional seria nr. MAI07 136142 din 27 iulie 2025, careva obiecţii la întocmirea acestuia nu a invocat, respectiv ultimul a înţeles sensul întocmirii procesului-verbal nominalizat.

Așadar, ținând cont de faptul că Bunescu Constantin, a neglijat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor, instanța consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 241 alin.(1) Cod contravenţional al Republicii Moldova.

Totodată, instanța de judecată atestă că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, instanța de judecată consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituţionalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia „*Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu*".

În situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către Bunescu Constantin a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 241 alin.(1) Cod contravenţional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art. 425 alin. alin. (3) – (4) din Codul contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Potrivit art. 8 Cod contravenţional RM, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 32, 34 Cod Contravenţional al Republicii Moldova, caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei de caracteristica persoanei, de faptul că Bunescu Constantin a comis pentru prima dată contravenţia.

Drept circumstanţe atenuante sau agravante: nu au fost stabilite.

Reieşind din circumstanţele cazului, şi ținând cont de scopul sancţiunii contravenţionale de reeducare şi corectare a persoanei care a săvârșit contravenţia, instanţa de judecată va stabili lui Bunescu Constantin, sancţiunea contravenţională sub formă de amendă la limita prevăzută de lege.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, instanța de judecată stabilește că, acțiunile lui Bunescu Constantin întrunesc condițiile necesare și prevăzute de art. 241 alin.(1) Cod contravențional.

Astfel, cu referire la cele enunțate supra şi având în vedere că vinovăția lui Bunescu Constantin de săvârşirea contravenţiei precizate în procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 136142 din 27 iulie 2025, este dovedită în întregime, instanța de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune contravenţională în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivit gravității contravenţiei săvârşite, astfel ca sancţiunea ce urmează să i se aplice lui Bunescu Constantin să fie sub formă de amendă, a cărei mărime se va încadra în limita sancțiunii prevăzute de norma materială contravenţională relevantă.

În sensul dat, instanța menționează că, art. 241 alin. (1) din Codul contravențional prevede sancţiunea cu amendă de la 350 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.

Constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, ținând cont de faptul că la individualizarea pedepsei s-a determinat existența circumstanțelor agravante, instanţa de judecată îl va recunoaşte pe Bunescu Constantin, vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 241 alin. (1) contravenţional, aplicându-i sancţiune sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 17500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei.

Instanţa atestă că dispoziţia componenţei de infracţiune prevăzute de art.241 alin (1) Cod Penal, incriminată contraveninentului prevede şi pedeapsa complimentară, privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an, care se va stabili contravenientului dat fiind faptul că aceasta este obligatorie.

În lumina celor expuse, instanța de judecată consideră că, aplicarea în privința lui Bunescu Constantin a sancțiunii contravenționale stabilite, va constitui un mijloc de corectare și de reeducare a făptuitorului, va restabili echitatea socială, precum și va preveni săvârșirea de noi fapte contravenţionale.

În conformitate cu prevederile art.art.32, 34, 41, 462 Cod Contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

BUNESCU Constantin*, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. *****, ***** 17A*, se recunoaște vinovat în comiterea contravenției prevăzute de **art**. **241 alin. (1)** Cod contravențional, aplicându-i-se o sancţiune contravenţională cu amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul special de a conduce vehicule pe un termen de 6 (şase) luni.

Se aduce la cunoștința lui ***BUNESCU Constantin*** că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi, în aşa fel, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărîrea este cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei
judecătorul Ialanji Arina

Copia corespunde originalului

Hotărîrea a devenit definitivă (executorie) la „____”_____
Judecător Ialanji Arina